

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164502112/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

Man kan tvinge sig. Tvungen venlighed kan ha held til at fremkalde ægte venlighed til svar, og så har man lettere ved det en anden gang.

Du er selv god, Henrik, og så er det ingen sag, men jeg vil se, om jeg kan komme til at ligne dig.

Henrik lo i stilhed; så klog var han nu, at det kunde se ud, som om han var god.

I det samme drejede de om et hjørne og løb lige på det andet unge par. Henrik så konens øjne på sig og fik sit smil skaffet væk, men hun havde set det; der var skræk i dem. De to mænd udvekslede larmende morsomheder, og så gik de videre hver sin vej. Henrik vendte sig og så tilbage. Hun hviskede noget til manden, og han svarede meget højt, at det vidste han ikke, og det forstod han ikke, og det kunde han ikke tro, og så grinede han, og hun hyssede. Hun så sig også tilbage, men hun fik ikke taget Henrik i at lure.

De to venner havde meget at grine sammen om, og det var den sidste dag som den første, men de to veninder havde endnu mere at tale med hinanden om, og det blev mere for hver dag. Når Henrik traf dem sammen, kom der et koldt hurtigt blik fra den ene, og Henrik læste en hel lang samtale i det. Lidt bag efter kom Karens mørke, tunge øjne, de kunde også være ligesom undersøgende, men de skiftede og blev venlige eller fik en kold mindelse fra det, de to lige havde talt om.

Også dette blev de kolde blå øjne opmærksomme på, og Henrik tog det med, smilende og ikke let at forstå for en, der havde sat sig den opgave at regne ham ud. Til Karen sae han senere: Du skal ikke se på mig med kolde øjne, fordi der er faldet mindre venlige ord imellem os. Du skal